

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **H. L. N.**
st. příslušnost: X
doručovací adresa: X
zast. advokátem Mgr. Michalem Hubáčkem
sídlem Jakubské náměstí 109/1, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2023, č. j. OAM-83/ZA-ZA11-HA15-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 3. 2023, č. j. OAM-83/ZA-ZA11-HA15-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 24. 3. 2023, rozhodl o žádosti žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 25. 1. 2023. Jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo vyhověno rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 2. 2020 (to je součástí správního spisu). Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 1. 2021, č. j. 62 Az 10/2020-41, a kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2021, č. j. 4 Azs 78/2021-30.
3. Součástí správního spisu je dále mj. vyplněný formulář poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu podle § 10 odst. 2 zákona o azylu ze dne 31. 1. 2023. Z něj vyplývá, že důvodem žalobce k podání opakované žádosti je špatná ekonomická situace. Žalobce potřebuje v ČR pracovat, aby splatil dluh a mohl finančně podporovat svoji rodinu. Žalovaný dále učinil součástí správního spisu Informaci OAMP ze dne 14. 6. 2022, Vietnam – Bezpečnostní a politická situace v zemi (stav červen 2022).
4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl naprosto stejné důvody jako ve své předchozí žádosti, tj. špatnou ekonomickou situaci. Ve Vietnamu zároveň nedošlo od doby, kdy byla meritorně posouzena předchozí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, případně mu hrozila újma podle § 14a téhož zákona.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

5. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav. Tak tomu bylo i v předchozím pravomocně ukončeném řízení o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Žalobce v tomto předcházejícím řízení nemohl předložit jakékoli důkazy na podporu své žádosti, neboť tyto důkazy neexistovaly.
6. Žalobce tvrdí, že má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině. Má reálné obavy z nepříznivých důsledků nuceného vycestování, neboť by nebyl schopen živit sebe a svoji rodinu. V případě žalobce jsou dány okolnosti zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 12 zákona o azylu. V napadeném rozhodnutí v tomto směru absentují jakékoli úvahy.
7. Stejně tak jsou dány důvody pro udělení doplňkové ochrany žalobci. Hrozí mu totiž vážná újma spočívající v tom, že kvůli neúspěšné azylové žádosti může čelit perzekuci v podobě šikany nebo vězení. Je mu známo, že k tomu u některých vietnamských občanů došlo. Žalovaný pochybil, pokud se těmito skutečnostmi nezabýval. Žalobce proto navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
8. Žalovaný v podaném vyjádření s žalobou nesouhlasil. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalobce nebyl zkrácen na svých právech. Žádost žalobce byla v pořadí již druhou žádostí o udělení mezinárodní ochrany a jednalo se o žádost opakovanou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Žalobce během řízení neuvedl žádné nové skutečnosti, na jejichž základě by žalovaný měl změnit své rozhodnutí či správní řízení ve věci samé opakovat. Důvody pro podání opakované žádosti byly zcela stejné. V tomto řízení má žalobce povinnost tvrzení a tuto svoji povinnost mohl splnit, žalovaný mu k tomu poskytl dostatečný prostor; leč neučinil tak.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
10. Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky; žalobce s takovým postupem výslovně souhlasil, žalovaný ve stanovené lhůtě ústní jednání nepožadoval (§ 51 s. ř. s.) a soud takový postup nepovažoval za nezbytný.
11. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
12. V tomto řízení soud nezkoumá, jestli žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Bylo-li řízení o žádosti žalobce zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu a žádost byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, úkolem krajského soudu je přezkoumat, zda žalovaný opakovanou žádost žalobce správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji namísto toho neměl znovu věcně posoudit.
13. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
14. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Mimo jiné zde uvedl, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů“ (bod 19 citovaného rozsudku).
15. Krajský soud má za to, že napadené rozhodnutí shora nadepsaným požadavkům zcela vyhovuje. Skutečnosti, které žalobce uváděl jako důvody pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly totiž zcela totožné s těmi, které žalobce uváděl v první žádosti o mezinárodní ochranu. V obou případech totiž žalobce jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uváděl špatnou ekonomickou situaci, potřebu splácet dluh a finančně podporovat rodinu ve Vietnamu. Žalobce sám uvedl, že jeho důvody pro podání druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou stále stejné, a že v jeho případě se nic nezměnilo.

16. Pokud žalobce teprve v žalobě poukazoval na obavy z vážné újmy, která mu má hrozit v zemi původu jakožto neúspěšnému žadateli o azyl, toto ničím nepodložené obecné tvrzení nelze považovat za skutečnost, kterou žalobce nemohl uplatnit během předchozího pravomocně ukončeného řízení. V řízení před správním orgánem tyto své obavy nikdy nevyjádřil (ani v první žádosti, ani v žádosti opakované). Pokud tak činí teprve před soudem v žalobě proti napadenému rozhodnutí, nelze tato velmi obecná tvrzení považovat za důvod, pro který by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. V tomto ohledu lze nicméně poukázat na Informaci OAMP ze dne 14. 6. 2022, Vietnam – Bezpečnostní a politická situace v zemi (stav červen 2022), podle níž Vietnam umožňuje cestování do zahraničí, emigraci i repatriaci. Omezování pohybu se týká pouze některých jedinců, obzvláště těch, kteří byli odsouzeni v souvislosti s přestupkem proti národní bezpečnosti, případně těch, kteří kritizují vládu. Obdobně tomu bylo i dle informací o zemi původu shromážděných pro účely posouzení první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu (Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi z května 2019, informace IOM z roku 2018 o údajích o zemi). Žalobce nebyl v zemi původu jakkoli politicky aktivní, neměl a nemá žádné politické přesvědčení, jakákoli perzekuce jeho osoby v případě návratu se tak nejeví být pravděpodobná, natož reálná. O mezinárodní ochranu žalobce vždy žádal pouze z ekonomických důvodů, které azylově relevantními nejsou (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004-60). Podpůrně lze odkázat na vypořádání obdobné námitky ve vztahu k vietnamské státní příslušnici jako nedůvodné v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2021, č. j. 4 Azs 376/2020-35 (bod 12).
17. Shromážděné informace o zemi původu žalobce jsou aktuální (k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č. j. 45 Az 21/2016-55, č. 3714/2018 Sb. NSS), a proto lze potvrdit závěr žalovaného, že od okamžiku posledního meritorního posouzení žádosti žalobce nedošlo v zemi jeho původu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tj. která by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a tohoto zákona. Ostatně ani sám žalobce žádné takové změny neuváděl, a to ani v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, ani když mu byla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a konečně ani v žalobě. Nebyl-li žalobce úspěšný v předchozím pravomocně ukončeném řízení o své první žádosti o mezinárodní ochranu, nelze se v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí ve věci jeho opakované žádosti bez dalšího domáhat závěru, že skutkový stav byl tehdy zjištěn nedostatečně.

IV. Závěr a náklady řízení

18. Smyslem a účelem možnosti podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit během předchozího pravomocně skončeného řízení. To však nebyl případ žalobce.
19. Lze tak uzavřít, že podmínky pro aplikaci institutu nepřípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu byly naplněny a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
20. Soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec

jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 1. června 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýľová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně